

Duško Geić i Mirko Slade-Šilović
Trogir

GRAĐA ZA DIFERENCIJALNI RJEČNIK TROGIRSKOGA
ČAKAVDKOG GOVORA OD POLOVICE XIX DO POLOVICE
XX STOLJEĆA

UDK 800.87.801.3

Rad primljen za tisak 28. ožujka 1989.

B

- bā — poljubac (govori se tepajući malom djetetu: »Ajde daj barbi ba«)
- bāba, -e ž — 1. baka; 2. babica (g. pl. bab),
- baba kōre, ž — bogomoljka
- babàrija, -e ž — glupost, brbljarija
- babarīn, -a m — salveta koja se objesi djetetu ispod vrata da se ne zaprlja pri jelu.
- babarôl, -a m — →babarin
- babāu — →bau babau
- babaûko, -a m — izmišljeno biće kojim se straše djeca
- babilōnija, -e ž — zbrka: »Jema bit da je u jovcinu s ovin slucajen ispala prava babilonija«
- bābin zūb, m — vrsta trave bodljikava ploda (plod se također zove *ba-bin zub*)
- bābine, -in ž — posjeta roditelji: »Gremo ovih dan na babine«
- bābit, -in — pomagati pri porodu

babùjāca, -e ž	— ševa
bāc, -bāca m	— vrsta bunara sa slankastom vodom
bacilāt, -ān	— brinuti, mariti, voditi računa (isto i <i>bacelat</i>)
bacilāvāt, -ājen	— →bacilat
bācit, -in	— <i>bacit marendin</i> (<i>pismu, partiju na karte, partiju na balote, partiju na balun</i>) — održati, odigrati; <i>bacit mora (vitra)</i> — pojačati (valovi) (vjetar); <i>bacit jenu</i> — zapjevati pjesmu (kad se sastane klapa obavezno nakon nekog vremena netko preloži: »Ajmo bacit jenu«; podrazumijeva se tada da se to odnosi na pjesmu tj. da je prijedlog »zapjevajmo« jer je pjesma smisao tog druženja); <i>bacit jenu na karte, balun</i> i sl.; <i>bacit bazu</i> — ispričati vic, dosjetku
baćīr, -a m	— vrsta dinje; podrug. velika glava: »Jema komad baćira«
bād, -a m	— 1. hrid na dnu mora oko koje se skupljaju ribe; 2. →abad
badānj, -nja m	— drveni sud (u konobi) s jednim dnom; služi za vrenje masta, čuvanje maslina do prerade ili soljenje mesa; (u novije vrijeme rade se od betona ili plastike)
bādat, -an	— 1. bosti; 2. dirati u koga, petljati se u što nije tvoj posao: »Ne badaj se u tuje posle«; »Ja se u te ne badan pa nemoj ni ti u me«; 3. saditi što kolcem: »Ubada san sto kupusi i ništo salate«; »Iša je u poje badat kupus«
badāt, -an	— →abadat
badāvāt, -ājen	— →abadavat
badēsa, -e ž	— opatica
badīl, -a m	— lopata
bādnit, -nem	— ubosti, bocnuti, pren. pecnuti kakvom riječju ili rečenicom na koju se tko ljuti
bādniċ, -a m	— dem. od badanj
bādorit, -in	— →badat; (riječ se čuva još samo u naših iseljenika)
bāfe, -bāf (pl.) ž	— zalisci na licu
bagāj, -a m	— zavežljaj
bāgāje, -i (pl.) ž	— prtljaga: »Zaposlija se u otel za nosit bagaje fureštima«
bagulīna, -e m	— štap
baīlo, -a m	— konzul
bāja, -e ž	— sud dobiven od raspolovljene bačve
bājan, -na, -no	— jadan (isto i <i>bājan</i>)
bājbot, -a m	— brodić do 3 m dužine
bājbuk, -a m	— zatvor
bājok, -a m	— vrst bijele ribe
bājōka, -e ž	— →bajok

Bāk, -a m	— Bako, Bakus: »Vecera san ka Bak«
bāk, -a m	— nerast
bākami	— izraz kad se tko kune u Baka
bākākara, -e ž	— 1. ružna osoba; 2. osoba loša karaktera; 3. naprava na brodu za povlačenje mreže
bākākar, -a m	— loš čovjek, osoba loša karaktera
bakānāda, -e ž	— urnebes, pokladovanje
bakanāl, -a	— pijanka
bākēta, -e ž	— šibica, štapić
bakētīna, -e ž	— drvce premazano ljepilom za hvatanje ptica pjevica
bākit, -in	— 1. podrignuti: »Poslin jića triba pustit da se ditetu baki pa ga tek onda leć«; 2. poljubiti (govori se djeci): »Poj dušo leć, tata će te bakit«
bāko, -e m	— zao, loš čovjek
bākonja, -e m	— → bako
bākorica, -e ž	— 1. vrsta malene morske ribe koja se kreće dnom; 2. novac: »Ne moren ti ono platit jerbo niman bakoric«
bākovo, -a s	— svečanost berbe grožđa
bakūko, -a m	— ružan starac (podrugljivo)
bākula, -e ž	— izraz se upotrebljava za vrstu psihičke poremećenosti: »Jemaš bakule u glavu« tj. imaš čudnovat način mišljenja, glupe ideje, praviš se važan; 2. glupost
bāl, -a m	— ples (za sam ples kao organiziranu priredbu u govoru se uvijek upotrebljava množina <i>bali</i>): »Gren veceras na bale«; »Svršili su, Mare, bali« — narodna izreka u smislu: Gotovo je s lagodnim životom
bāla, -e ž	— 1. slina iz nosa ili usta; 2. svežanj, denjak: »Vazeja san dvi bale sena«
balānca, -e ž	— vaga
balancāna, -e ž	— patlidžan
balancīn, -a m	— vagir, ždrepčanik, poluga na kolima za koju se zapinju lanci kojima se vuku kola (ili plugo)
balāštrīna, -e ž	— drvo s jedne i druge strane unutar drvenog broda na kojem leže <i>pajole</i>
balāt, -ân	— plesati
balātūra, -e ž	— maleni balkon do kojeg vode stepenice a s njega se ulazi u prvi kat kuće
balauštra, -e ž	— dio kuće, ograda
balduīna, -e ž	— niska ograda na <i>škafu prove guca</i> ili <i>gajete</i> , (s jedne ili obje strane) da brani mreži da ne padne u more
bāle, -ē m	— → balonja
balīna, -e	— kuglica (najčešće olovna kuglica sačme)

balīnice, -ic pl. ž	— 1. vrsta tjestenine u obliku malih kuglica veličine sačme (isto i <i>pili-pili</i>); 2. kuglice
balinjêra, -e ž	— kuglica u kugličnom ležaju; <i>kolo balinjere</i> — kuglični ležaj (oblik <i>kolo balinjere</i> ne mijenja se kroz padeže)
bālit, -in	— 1. sliniti iz nosa; 2. brbljati, blebetati, govoriti koješta
balkunāda, -e →ž	— trijem, galerija
bālonja, -e m	— čovjek kojem se ne može vjerovati jer zbog svoje brbljivosti nije u stanju čuvati tajnu: »Nemoj ispri njega ništa govorit, znaš i sam da je on balonja«
bālōta, -e ž	— 1. boća; 2. kugla
balotāš, -a m	— igrač balota
balūn, -a m	— 1. lopta; 2. <i>bit u balun</i> — biti idisponiran fizički i psihički: »Jucer san puno pija pa san danas cili u balun; 3. <i>igrat balun</i> — igrati nogomet
balunjêr, -a m	— 1. igrač loptom (najčešće nogometaš); 2. teško pokretljiva, nespretna osoba, osoba s kilom, podrug. kilavac
baluštrāda, -e ž	— dio kuće, balkonić
balzām, -a m	— pomada, ljekovita mast
baljèzgālo, -a m	— koji puno i svašta brblja
baljèzgāt, -ān	— svašta brbljati: »Pristani više baljezgat jerbo te ne moren slušat«
bānak, -ka m	— 1. stol na kojem se nešto prodaje; 2. mjesto na koje se stavlja novac kod nekih hazardnih igara ili u igri karta; 3. stolarski stol; 4. vrsta klupe za sjedenje vrlo primitivne izrade; isto i <i>banag</i> (g. pl. banga)
bānag, -ga m	— →banak
banbīn, -a m	— dijete, malen dječak
bāncīć, -a m	— dem. od <i>banak</i> ili <i>banag</i>
bānda, -e ž	— limena glazba
bānda, e ž	— 1. jedna od dasaka koje postavljene okomito na pod seljačkih kola zajedno s <i>portelama</i> čine <i>kašun</i> kola, općenito stranica sanduka, ormara, broda, g. pl. <i>bande</i> ; 2. strana
bandāt, -ān	— nesuvislo govoriti, buncati
bāndica, -e ž	— dem. od <i>banda</i>
bandīra, -e ž	— zastava
bandirāt, -ān	— kititi zastavama, izvjesiti zastave
bandirávat, -ájen	— →bandirat
bandirān, -a, -o	— okićen zastavama: »Je li brod bandiran??
bandunān, -a, -o	— →abandunan
bandùnät, -ān	— →abandunat
bandunávat, -ájen	— →abandunavat
bangāl, -a m	— pokrivalo za glavu i ramena kod žena

- bànica, -e ž — austrijski novac (do 1918.)
- bànit, -en — iznenaditi, naglo doći, iznenada naići
- bànkèt, - m — 1. ogradica za dijete; 2. poprečna daska za sjedenje u brodu; *banket o' krme* — klupa za sjedenje u krmi *pa-sare, kaića, guca* koja slijedi oblik krme
- bankîna, -e ž — ograda, zidić (na krovu kuće to je drveni okvir koji se postavlja na zid kuće i učvrsti a na njega se zabiju ro-govi krova)
- bànkùc, -a m — vrsta igre kartama (igra se samo za novac)
- bànj, -a m — kupanje, kupatilo, kupalište, kada (g. sing. *banja*, g. pl. *banji*)
- banjamàrija, -e ž — lonac sa dvostrukim dnom za kuhanje stolarskog ljepi-la
- bànjât (se), -ân — kupati (se) močiti, namakati; *pobanjat* — pritisnuti ne-što što se kuha ako kipi
- bànseg, -a m — tračna pila
- banzadûr, -a m — čovjek koji banza (v. banzat)
- bànzât, -ân — 1. nesuvislo govoriti, buncati; 2. oglašavati vikanjem prodaju čega obilazeći ulice: »Došli su Puizi prodavat, poj po gradu banzat«
- bàra, -e ž — mrtvački sanduk s pratnjom za vrijeme sprovoda
- baràba, -e m — čovjek loša vladanja, zločesto dijete: »Nima još doma ono moga barabe«
- barabân, -a m — funkcija Velikog tjedna u Veliku srijedu, četvrtak i pe-tak uvečer. Zapravo lupanje za vrijeme tih funkcija u crkvi. Vrsta naprave koja stvara buku što zamjenjuje zvonjavu zvona u Velikom tjednu (Baraba — jedan od biblijskih razbojnika); »Bit će ti barabana ka' ti se otac vrati doma« tj. bit će galame od strane oca
- barabànât, -ân — lupati, praviti buku
- baráfût, -a — svadljivac, goropadnik, koji se lako potuče
- baràkòkula, -e ž — kajsija
- bàralo — izraz u dječjoj igri kada se koji predmet ne želi vratiti vlasniku već se baci preko kuće u želji da ga se nikad ne nađe; tada se kaže: »Caralo, baralo priko kuće ska-kalo ako ga naješ, dat ću ti ga«
- barânko, pril. — barem, bar
- barâtân, -a, -o — zamijenjen za neku drugu nekretninu: »Ovi je konj lani bija baratan za onu mazgu«
- barâtât, -ân — 1. upotrebljavati, manipulirati: »On barata sa puno be-sid pa zna lipo govorit«; 2. mijenjati dobra, vršiti za-mjenu: »Iša je otac u Solin na panzar baratat konja«
- barâtul, -a m — posudica
- bârba, -e m — 1. stric, ujak, stariji čovjek; 2. kapetan broda

barbarôžda, -e ž	— vrst cvijeća
bàrbèta, -e ž	— vrsta konopa za privez broda
barbīr, -a m	— brijlač
barbīrija, -e ž	— brijlačnica
bàrbūca, -a m	— bradica, brada
barbucāl, -a m	— komadić konopca ili lančića koji obuhvata donju usnu konja a vezan je za krajeve željeza što je konju u gubici
barbūn, -a m	— vrsta bijele ribe (trlja)
barēnko, pril	— →baranko
bàrèta, -e ž	— kapa
barikòkula, -e ž	— →barakokula
bàrīl, -a m	— 1. mjera od sto litara koja se upotrebljavala za raznošenje ulja iz uljare poslije prerade maslina; izraden je od drveta, uzak i vrlo dubok s dvije ručice na vrhu kroz koje se provlačio štap jer se baril nosio u dvojicu sa štapom na ramenima; 2. bačvica za vino, drveni sud za sir, masline, soljenje ribe; 3. pren. debeo čovjek
bàrīlac, -ca m	— dem. od <i>baril</i> (služi za zahvaćanje mora na brodu)
barilòt, -a m	— manji baril (v.)
baritunāl, -a m	— bariton, čovjek koji pjeva baritona: »Da vi znate koji je to bija baritunal«
bàrjān	— rasipanje, rasipno trošenje (posebno hrane), lupanje, razmetanje (v. <i>arjan barjan</i>), nered
bàrk, -a m	— vrsta velikog broda na jedra (tri jarbola)
barkarijòl, -a m	— lađar, brodar koji iznajmljuje brodicu drugima ili druge putnike sam vozi
barkarīz, -a m	— dio broda gdje dospijevaju ljestve koje vode na brod
bàrkāsa, -e ž	— velika drvena barka (najčešće ju je upotrebljavala vojska)
bàrkat, -ān	— čeprkati: »Koliko ti puti moran reć da ne barkaš nos«
bàrkèta, -e ž	— ladica, pren. psina, huncutarija
bàròtina, -e ž	— loš miris nakon kuhanja zelja: »Cila mi kuća vonja barotinon«; voda u kojoj se kuhalo zelje
bārsa, -e ž	— nadstrešnica pokrivena slamom za zaklon konju i kolima u polju ili samo za kola pred kućom
bàrūfa, -e ž	— svađa, smutnja, tučnjava
barufānt, -a m	— koji se voli tući, koji često izaziva tučnjavu, svađu, smutnju
barūn, -a m	— zločest čovjek (najčešće za dijete): »Oni mali Frane je veliki barun«
barunāda, -e ž	— nepodopština
barunāvāt, -ājen	— činiti nepodopštine

- basàdûra, -e ž — nisko mjesto, nizak teren
- bâsan, -a, -o — nizak
- bâsetan, -na, -o — nizak, oniži
- bâsje, pril — niže
- bâso, pril. — nisko, duboko: »Aj uvati baso a mi ćemo prvi i drugi«, tj. pjevaj basa a mi ćemo prvog i drugog tenora; *baso profundo* — duboki glas koji pjeva sasvim niske tonove u dalmatinskoj četveroglasnoj pjesmi (taj ton je kontra)
- balunjër, -a m — 1. igrač loptom (najčešće nogometaš); 2. teško pokretljiva, nespretna osoba, osoba s kilom, podrug. kilavac
- baluštrâda, -e ž — dio kuće, balkonić
- balzâm, -a m — pomada, ljekovita mast
- baljèzgâlo, -a m — koji puno i svašta brblja
- baljèzgât, -ân — svašta brbljati: »Pristani više baljezgat jerbo te ne moren slušat«
- bânak, -ka m — 1. stol na kojem se nešto prodaje; 2. mjesto na koje se stavlja novac kod nekih hazardnih igara ili u igri karta-ma; 3. stolarski stol; 4. vrsta klupe za sjedenje vrlo primitivne izrade; isto i *banag* (g. pl. banga)
- bânag, -ga m — →banak
- banbîn, -a m — dijete, malen dječak
- bâncîć, -a m — dem. od *banak* ili *banag*
- bânda, -e ž — limena glazba
- bânda, e ž — 1. jedna od dasaka koje postavljene okomito na pod seljačkih kola zajedno s *portelama* čine *kašun* kola, općenito stranica sanduka, ormara, broda, g. pl. *bande*; 2. strana
- bandât, -ân — nesuvislo govoriti, buncati
- bândica, -e ž — dem. od *banda*
- bandîra, -e ž — zastava
- bandirât, -ân — kititi zastavama, izvjesiti zastave
- bandirâvat, -âjen — →bandirat
- bandirân, -a, -o — okičen zastavama: »Je li brod bandiran??
- bandunân, -a, -o — →abandunan
- bandùnât, -ân — →abandunat
- bandunâvat, -âjen — →abandunavat
- bangâl, -a m — pokrivalo za glavu i ramena kod žena
- bânica, -e ž — austrijski novac (do 1918.)
- bânit, -en — iznenaditi, naglo doći, iznenada naići
- bânkèt, - m — 1. ogradica za dijete; 2. poprečna daska za sjedenje u brodu; *banket o' krme* — klupa za sjedenje u krmi *pa-sare, kaića, guca* koja slijedi oblik krme

bankîna, -e	ž	— ograda, zidić (na krovu kuće to je drveni okvir koji se postavlja na zid kuće i učvrsti a na njega se zabiju rogovu krova)
bànkùc, -a	m	— vrsta igre kartama (igra se samo za novac)
bânj, -a	m	— kupanje, kupatilo, kupalište, kada (g. sing. <i>banja</i> , g. pl. <i>banji</i>)
banjamàrija, -e	ž	— lonac sa dvostrukim dnom za kuhanje stolarskog ljepila
bànjät (se), -ân		— kupati (se) močiti, namakati; <i>pobanjat</i> — pritisnuti nešto što se kuha ako kipi
bânseg, -a	m	— tračna pila
banzadûr, -a	m	— čovjek koji banza (v. banzat)
bânzât, -ân		— 1. nesuvislo govoriti, buncati; 2. oglašavati vikanjem prodaju čega obilazeći ulice: »Došli su Puizi prodat, poj po gradu banzat«
bâra, -e	ž	— mrtvački sanduk s pratnjom za vrijeme sprovoda
barâba, -e	m	— čovjek loša vladanja, zločesto dijete: »Nima još doma ono moga barabe«
barabân, -a	m	— funkcija Velikog tjedna u Veliku srijedu, četvrtak i petak uvečer. Zapravo lupanje za vrijeme tih funkcija u crkvi. Vrsta naprave koja stvara buku što zamjenjuje zvonjavu zvona u Velikom tjednu (Baraba — jedan od biblijskih razbojnika); »Bit će ti barabana ka' ti se otac vrati doma« tj. bit će galame od strane oca
barabânät, -ân		— lupati, praviti buku
barâfût, -a		— svadljivac, goropadnik, koji se lako potuče
barâkøkula, -e	ž	— kajcija
bâralo		— izraz u dječjoj igri kada se koji predmet ne želi vratiti vlasniku već se baci preko kuće u želji da ga se nikad ne nađe; tada se kaže: »Caralo, baralo priko kuće skakalo ako ga naješ, dat ću ti ga«
barânko, pril.		— barem, bar
barâtân, -a, -o		— zamijenjen za neku drugu nekretninu: »Ovi je konj lani bija baratan za onu mazgu«
barâtât, -ân		— 1. upotrebljavati, manipulirati: »On barata sa puno besid pa zna lipo govorit«; 2. mijenjati dobra, vršiti zamjenu: »Iša je otac u Solin na panzar baratat konja«
barâtul, -a	m	— posudica
bârba, -e	m	— 1. stric, ujak, stariji čovjek; 2. kapetan broda
barbarôžda, -e	ž	— vrst cvijeća
bàrbëta, -e	ž	— vrsta konopa za privez broda
barbîr, -a	m	— brijač
barbîrija, -e	ž	— brijačnica

bàrbúca, -a m	— bradica, brada
barbucâl, -a m	— komadić konopca ili lančića koji obuhvata donju usnu konja a vezan je za krajeve željeza što je konju u gubici
barbûn, -a m	— vrsta bijele ribe (trlja)
barêno, pril	— →baranko
bârêta, -e ž	— kapa
barikòkula, -e ž	— →barakokula
bàril, -a m	— 1. mjera od sto litara koja se upotrebljavala za raznošenje ulja iz uljare poslije prerade maslina; izrađen je od drveta, uzak i vrlo dubok s dvije ručice na vrhu kroz koje se provlačio štap jer se baril nosio u dvojicu sa štapom na ramenima; 2. bačvica za vino, drveni sud za sir, masline, soljenje ribe; 3. pren. debeo čovjek
bàrilac, -ca m	— dem. od <i>baril</i> (služi za zahvaćanje mora na brodu)
barilòt, -a m	— manji baril (v.)
baritunâl, -a m	— bariton, čovjek koji pjeva baritona: »Da vi znate koji je to bija baritunal«
bàrjân	— rasipanje, rasipno trošenje (posebno hrane), lupanje, razmetanje (v. <i>arjan barjan</i>), nered
bàrk, -a m	— vrsta velikog broda na jedra (tri jarbola)
barkarijòl, -a m	— lađar, brodar koji iznajmljuje brodicu drugima ili druge putnike sam vozi
barkarîz, -a m	— dio broda gdje dospijevaju ljestve koje vode na brod
bàrkâsa, -e ž	— velika drvena barka (najčešće ju je upotrebljavala voj-ska)
bàrkat, -ân	— čeprkati: »Koliko ti puti moran reć da ne barkaš nos«
bàrkêta, -e ž	— ladica, pren. psina, huncutarija
bàròtina, -e ž	— loš miris nakon kuhanja zelja: »Cila mi kuća vonja ba-rotinon«; voda u kojoj se kuhalo zelje
bàrsa, -e ž	— nadstrešnica pokrivena slamom za zaklon konju i koli-ma u polju ili samo za kola pred kućom
bàrúfa, -e ž	— svađa, smutnja, tučnjava
barufânt, -a m	— koji se voli tući, koji često izaziva tučnjavu, svađu, smutnju
barûn, -a m	— zločest čovjek (najčešće za dijete): »Oni mali Frane je veliki barun«
barunâda, -e ž	— nepodopština
barunâvat, -âjen	— činiti nepodopštine
basâdûra, -e ž	— nisko mjesto, nizak teren
bâsan, -a, -o	— nizak
bâsetan, -na, -o	— nizak, oniži
bâsje, pril	— niže

bāso, pril.	— nisko, duboko: »Aj uvati baso a mi ćemo prvi i drugi«, tj. pjevaj basa a mi ćemo prvog i drugog tenora; <i>baso profundo</i> — duboki glas koji pjeva sasvim niske tonove u dalmatinskoj četveroglasnoj pjesmi (taj ton je kontra)
basúrak, -ka	— čovjek niska rasta
baša fôrca, -b. fôrce	— obični mornari, momčad broda
bašamēnat, -a	— obojen dio zida tik do poda: »Za bašamenat mogli bi meknit zeleno«
bašijōka, -e ž	— mjehur (mjehur od svinje služio je osušen kao kesica za duhan ili pak djeci umjesto lopte)
baška, pril	— →abaška
baškōt, -a m	— izrezan na kriške i popržen kruh, dvopek
baškōtān, -na, -no	— pržen (odnosi se najčešće na kruh): »Volin u juvu staviti baškotani kruv«
baškōtāt, -an	— pržiti (najčešće kruh): »Skupilo mi se puno kruva, vaja mi ga baškotati«
baškōtāvāt, -ājen	— pržiti (najčešće kruh)
baškōtīn, -a m	— →baškot
baštārd, -a m	— mješanac
baštārdān, -a, -o	— koji se pretvorio u što drugo, koji se izopačio, poružnio: »Triba prominit sime o kupusa, vidiš da je cili baštardan«
baštārdāt (se), -ān	— pretvoriti se u što drugo, izopačiti (se) pren. poružniti: »Ko bi reka da je to ona divojka. Skroz se je baštardala«; promijeniti oblik, izobličiti se
baštārdāvāt (se), -ājen	— pretvarati se u što drugo, izopačivati se, postajati ružniji: »I najlipja divojka ka' se oda, počne se baštardavat« tj. mijenja svoj izgled i postaje ružnija
baštārdēla, -e m	— naličje prozorskog kapka tipa <i>škura</i> koje se vidi izvana kad su kapci zatvoreni
baštārdūn, -a m	— karfiol (cvjetača) koji nije rodio cvijet već ima samo lišće
baštīmēnat, -ta m	— ratna flota
baštīngāj, -a m	— nadrubnjak, palubna ograda broda
baštōn, -e m	— boja igračih karata: »Igra se u baštone« tj. adut je...
baštūn, -a m	— 1. štap; 2. smjesa od jedne vreće cementa i adekvatne količine pijeska; 3. »kosnik«, drvo koje strši nad pramcem broda za koji se privezuje »flok«; 4. profilna planja za izradu donjeg detalja prozora
baštūncīn, -a m	— vrsta planje
batāl, -a m	— neobrađeno drvo, balvan, pren. sirov čovjek
batāna, -e ž	— vrsta broda ravnog dna

batàrèla, -e ž	— pljesak kojim se kome izruguje; udaranje, klepetanje svim i svačim: »Ka' je svršija govor, udrili su mu bata-relu«
bàtast, -a, -o	— zdepast, malen a širok: »Proša je ovod jedan batast co-vik«
bàtât, -an	— lupkati: »Nemojte batat dok mi muž spava«
bâtêl, -a m	— drveni brod s dva jarbola i četverokutnim jedrima
bâtêla, -e ž	— brodica ravnog dna i krme
batelânt, -a m	— lučki radnik, pren. čovjek bez alata i zanata
batelîna, -e ž	— malena barka ravnog dna
batibêk, -a m	— svađa
batibûj, -a m	— konfuzija, svađa
batidûr, -a m	— alka na vratima, kucalo
batikôr, -a m	— lupanje srca
batikûl, -a m	— stražnji dio kaputića s otvorom (prorezom)
batimènat, -a m	— udaranje, pričanje gluposti, pričanje neistina: »I onda ti on njemu udre batimenat on ovo, pa on ono, pa on ovako, pa on onako«
batipân, -a	— isprašivač, štap ili sprava za isprašivanje posteljine, odjeće, sagova i sl.
batištêrij, -a m	— krstionica
batištrâda, -e m	— čovjek koji predvodi, predvodnik
bâtît, -in	— lupati, tući; <i>batit tempo</i> — udarati ritam; <i>batit deložiju</i> — patiti od ljubomore; <i>batit more</i> — podnositi more (brod ili mornar): »On jadan bati more a oni doma rasipju«, ploviti morem
batôcât, -ân	— 1. udarati batoćom, mrviti nešto u mužaru (avanu); 2. lupkati
bâtôc, -a m	— klepac zvona, tučak mužara, pren. muški ud: »A jema je on da prostite komad batoća«
bâtôca, -e ž	— bilo, klepalo, tučak, pren. velika glava
bâtokljun, -a m	— vrst ptice
bâtôšta, -e ž	— tučnjava
bâtûda, -e ž	— 1. kucaj, udarac, pren. duhovita doskočica, dosjetka, šala, anegdota: »Ka je poceja bacat batude, svi smo krepavali od smija«; 2. vrsta pjeva češljugara (postoje još <i>cimbladura</i> i <i>visladura</i>)
bâtula, -e ž	— mana: »Kupija je konja sa batulon«
batûrica, -e ž	— batina
bâu babâu	— biće iz mašte kojim se straše djeca
baûl, -a m	— sanduk za držanje rublja ali i drugih potrepština pa i novca, dragocjenosti, nakita; mornarska škrinja
baûnât, -ân	— voziti barku po krmi jednim veslom

- baunávat, -ájen — →bunat
 baūši (pl.) — dio ribe oko trbuha
 bâv mâv — uhvatiti bav mav — uhvatiti maha: »Uvatija si ti bav mav okad ti oca nima doma«; sloboda, raspuštenost
 bâva, -e ž — 1. ispljuvak (isto i *bavina*); 2. povjetarac
 bâvêla, -e — vrsta svile
 bâvica, -e ž — dem. od *bava*
 bâvornica, -e ž — žena iz puka koja se bavi liječenjem (pojam je malo pogrdan jer su se nekad *bavornice* bavile liječenjem pomoću čaranja)
 bavûl, -a m — →baul
 bâza, -e ž — 1. jedan »štih« u igri karata: »Mi smo dobili pet baz, a vi svojih pet ka' dobijete«; 2. dosjetka, vic, duhovita priča ili anegdota: »Ka' je Mate bacija dvi baze, svi su legli o smija«
 bê — slovo *b*: »Nije reka nijanci be« tj. nije progovorio ni riječi
 bêba, -e ž — lutka za igru
 bêčič, -a m — kapsula za dječji pištolj
 bedrènica, -e ž — uska daska s jedne i druge strane samara
 befêl, -a m — naredba
 begènât, -an — povlađivati, potvrđivati čije navode, davati pravo: »Caja mogu ka mu otac u svemu begena«; odobravati kome njegov stav
 begenávat, -ájen — →begenat
 bekâda, -e ž — 1. nešto što se zaradi »ušićari«, zarada (»šićar«); 2. vrsta manevra broda u luci
 bekađina, -e ž — nešto što se zaradi (»ušićari«) na brzinu
 bekafigo, -a m — vrsta konopa na jedrenjaku
 bekâl, -a m — krhotina razbijena suda
 bekânöt, -a m — vrsta ptice
 bêkîna, -e ž — janjeća kožica
 bêkit, -in — zaklati (najčešće kad se govori djeci): »Sutra ćemo bekit prajca«
 bêkôc, -a m — dio acetilenske svjetiljke, plamenik
 bêknit, -nen — prosloviti, prozboriti: »Pita san ga po ure a on nije njanke beknija« tj. nije ni progovorio
 bêkûc, -a — →bekoc
 bêla, -e ž — karta koja nosi trećinu poena u igri trešete; *davati bele* — reagirati na čije udvaranje ili izazivanje, davati povoda: »Gleda san je pusti godin ma nikad mi nije dala bele«; davati (u igri kartama) suigračima karte koje nose trećinu poena

belāj, -a m	— vrag
bèlèca, -e ž	— ljepota, divota: »Neš ti belece« tj. nešeć ti ljepotana, ljepotice ili ljepote
belèvâda, -e ž	— izraz u igri <i>boća</i> kad igrač vidi da je dobro bacio <i>boću</i> ; (ako nije zadovoljan bacanjem, onda u smislu: »Neka bude što bude«)
belvédêr, -a m	— 1. vidilica, vidikovac; 2. vrsta floka
bèljit (se), -in	— kriviti usta, oči i jezik prema kome za porugu
bèna, -e ž	— šljuka
bèncić, -a m	— →becić
bènda, -e ž	— zavoj, vrpca (isto i crna vrpca koja se stavlja na zapuščak u slučaju smrti koga bližnjega)
bènti	— glagol koji se veže uz objekt koji se psuje: »Benti neću...«
benjâmîn, -a m	— mezimac u obitelji
bèrav, -a, -o	— siv
berekîn, -a m	— huncut, nestaško, lukavac
berekîna, -e ž	— huncutica, lukavica
berekînâda, -e ž	— nestašnost, psina, huncutarija, lukavstvo
berènica, -e ž	— plod masline koji se bere sa stabla (za razliku od kupljenice koja se kupi sa zemlje jer je sama otpala)
bèrèta, -e ž	— →bareta
berikâta, -e ž	— grlo, grkljan: »Ako ga uvatim, okinit ću mu berikatu«
bèrlav, -a, -o	— budalast
bertòldija, -e ž	— žena nemoralna ponašanja
bèsida, -e ž	— riječ; <i>šporka besida</i> — nepristojna riječ; <i>doć do besid</i> — posvađati se
bèštija, -e ž	— životinja općenito, domaća životinja
bèštijâm, -a m	— sva živina koju ima domaćinstvo
bèštîma, -e ž	— psovka, kletva
bèštîmadûr, -a m	— psovač
bèštîmadûrîca, -e ž	— psovačica
bèštîmât, -an	— psovati
bètég, -a m	— mana
bètèžan, -na, -no	— nenormalan psihički ili fizički, invalid, čovjek s manom
bètèžnik, -a m	— bolesnik, nevoljnik
bètula, -e ž	— primitivnija krčma
bevânda, -e ž	— 1. piće koje se pravilo iz koma poslije otakanja vina i tiještenja (turnanja). Na kom se nadolijevala voda (rijetko se dodavalo i malo šećera) i nakon 24 sata dobivalo se piće slično gaziranom soku. Piće nije moglo du-

- go trajati i trebalo ga je odmah piti; 2. piće od vina pomiješana s vodom u raznim omjerima (pola i pola, jedna trećina vina i dvije vode i t.d.); stari Grci su u krateru (keranimi = miješam) tj. u posebnoj vrču, donosili na stol i iz njega natakali u čaše već pripremljenu bevandu od 2/5 vina i 3/5 vode
- bevandūr, -a m — pijač, pijančina, redovni posjetilac konoba gdje se prodaje vino
- baverīn, -a m — ljubavni napitak
- beverūn, -a — mješavina cementa i vode u tekućem stanju kojom se popunjavaju napukline u betonu ili kamenu
- bēvi — (imperativ), pij; na zemljanim vrčevima iz kojih se pilo bile su napisane zdravice: »Bevi Ive« (ili Mate), već prema imenu gazde te kuće
- bežmēk, -a m — vrsta morske ribe, pren. koji je neugledne pojave: »Pari bežme« tj. fizički je neugledan
- bībit, -i m — piće: »Bilo je na piru svaki bibiti«
- bićerīn, -a m — staklena čašica za žestoka pića
- bićva, -e ž — čarapa
- bīdan, -na, -no — jadan
- bidēlo, -a m — školski podvornik
- Bigēc, -a m — nadimak za Nijemca
- bigōt, -a m — 1. vrsta »steznice« na brodu (drveni kotač s rupama); 2. bogomoljac
- bīgule, -ul (pl.) ž — vrsta tjestenine
- bīguli, -i (pl.) m — → bigule
- bigulēr, -a m — osoba koja čini *bigule* (nadimak osobe u Trogiru)
- bigūnac, -ca m — drveni sud za gnječenje grožđa; (u njemu se može i soliti meso ili čuvati masline do prerade)
- bīja, -e ž — cjepanica
- bijāc, -ca m — pokrivač na postelji otkan od vune
- bikār, -a m — mesar
- bikārīja, -e ž — mesarnica
- bikārēn, -a, -o — sječen, tranširan: »Ovi je vol bikaren jucer«
- bikārit, -in — sjeći meso, tranširati: »Nima u selu više ko bikarit prajce«
- bilāc, -a m — koji je bijele puti
- bilīca, -e ž — 1. vrsta plave ribe; 2. vrsta smokve
- bilīkast, -a, -o — bjelkast
- Bilīn Dōlāc — lokalitet na Čiovu (nije Vilin, kako neki govore, jer mu naziv dolazi od riječi bilina — biljka) obiluje bujnim raslinjem jer je zaštićen od vjetrova a okrenut jugu
- bilīna, -e ž — biljka: »Na Ciovo jema svake vrste bilin«

bilit, -in	— 1. bilit zube na koga — govoriti ni za što, bez potrebe koga spominjati: »Nemoj ti na me bilit zube«; 2. bojiti u bijelo: »Sutra mi vaja bilit komoru«
bilo, -ga s	— slanina: »Ja ne volin pršut ako nima biloga«; »Kupila san pancetu skoro bez biloga«
biluš, -a m	— bijele kose i puti
biljēt, -a m	— putna karta; <i>biljet o vižite</i> — posjetnica
biljētīn, -a m	— ceduljica
binbīn, -a m	— dječji ud
bira, -e ž	— pivo
bīs, -a m	— bijes (g. pl. <i>bisi</i>)
biša, -e ž	— crvotočina
bišav, -a, -o	— crvotočan
bišavost, -i ž	— stanje drva kad je u njemu biša
biškōt, -a m	— → baškot
biškōtīn, -a m	— → baškotin
bita, -e ž	— stup za vezivanje konopa na brodu (<i>bita od prove, bita od krme</i>)
bitūn, -a m	— → bita
bitūncīn, -a m	— dem. od <i>bitun</i>
bižīgīn, -a m	— znatiželjnik
bizjak, -a m	— napolitanka (vrsta keksa)
biž, -a m	— zrno graška, stabljika graška
biži, -i	— grašak: »Posija san dva vrita biži«
bižigān, -a, -o	— premetan, prekopavan, čeprkan: »Bižigan mi je baval«; »Bižigana mi je komora«
bižigāt, -ān	— premetati, prekopavati, čeprkati
bižigāvat, -ājen	— premetati, prekapati, čeprkati
bižingān, -a, -o	— → bižigan
bižingāt, -ān	— → bižigat
bižingāvat, -ājen	— → bižigavat
bižōvina, -e ž	— izguljene stablike graška
bjankārija, -e ž	— bijelo rublje
bjōnda, -e ž	— plavojka
bjōndast, -a, -o	— koji ima plavu kosu, plav
bjōndīna, -e ž	— plavojka
bjōndo, -a m	— čovjek plave kose
bjūtav, -a, -o	— neslan
bjūzgvica, -e ž	— snijeg pomiješan s blatom po kojem se gazi
blāgoslov, -a m	— večernji blagoslov poslije mise za nekih blagdana; <i>blagoslov o poja</i> — blagoslivljanje polja u proljeće, pren.

- ona j tko loše izgleda zbog bolesti, neishranjenosti i sl.: »Pogledaj se samo kaka si, pariš blagoslov o'poja«
- Blāgovist, -i ž — Blagovijest (blagdan 25. III.)
- blāk, -a m — mineralni katran, crna smola (njime se maže dno broda ili dijelovi seljačkih kola)
- blākân, -a, -o — koji je premazan blakom
- blākät, -ân — premazati, premazivati blakom
- blakávat, -ájen — premazivati blakom
- blāzinja, -e ž — jastuk
- blāzinjica, -e ž — dem. od blazinja
- blezgārīja, -e ž — glupo, isprazno brbljanje, nesmotren, nevrijedan razgovor ili sadržaj riječi, glupost
- blidīkast, -a, -o — bljedunjav
- bliščät (se), -in — bljeskati, davati od sebe odsjev, svjetlošću zasljepljivati, bljeskati pred očima (npr. od sunca), *bliska* od udara u glavu: »Zablišćilo mi se isprid očiju« tj. imam pred očima blještace
- bliščāvica, -e ž — bljeskanje na horizontu: »Ništa mi nije draga ona bliščāvica o bure« tj. od sjeveroistoka
- bliščit (se), -in — →bliščat (se)
- blúšč, -a — vrst biljke slične šparogi čiji se mladi izdanci jedu
- bōb, -a m — vrsta mahunarke
- bōbica, -e ž — plod palme
- bōbič, -a m — 1. sasvim sitna sipica; 2. slastica s mendulama koja se priprema za Božić
- bōbōvina, -e ž — izguljene stabljike boba
- bōcātan, -a, -o — slankast (misli se na vodu iz zdenca gdje se voda miješa s morem); »Iz bacik je voda bocatna ma se je puno puti iz nevoje pila«
- bōcēl, -a m — kolotur, čekrk
- bōcēta, -e ž — bočica
- bōci, -ik — pl. od bodac: »Boci te proboli«
- bocūn, -a m — vrsta boce s malim proširenjem na vrhu grlića i velikim proširenjem prema dnu
- bocūncīn, -a m — dem. od bocun
- bocūnīc, -a m — dem. od bocun
- bōdac, -bōca m — upala pluća
- bōdilo, -a s — vrsta šila (opančari, jedrari)
- bogávat, -ájen — psovati Boga
- bōgēn, -a m — blagi luk, putanja boće, lopte i sl. u blagom luku: »Daj baloti neka jema malo bogena ka' je baciš«; predmet ili dio predmeta izrađen tako da ima blagi luk; lopta udarena *felšom* ima »bogen«

bója, -e m	— krvnik, razbojnik
bók, -a m	— malo udubljenje obale, brda, rta (nosi uvijek naziv uvala)
bòka di lùpo	— željezni komad pomoću kojeg se učvršćuje obrađivani predmet na stolarskoj klupi
bokàdûra, -e ž	— impostacija usta pri sviranju na puhačkim instrumentima
bokâl, -a m	— vrč
bòkèta, -e ž	— 1. okov vrata; 2. vratašca
bòkul, -a m	— (isto i bokula) dio <i>štelamorte</i> u motoru broda
bokûn, -a	— 1. komad; 2. malo: »Daj bokun kruva«; 3. pren. velik: »Jema ga bokun« tj. velik je
bokunić, -a m	— 1. komadić; 2. malo: »Bokunić san nazeba pa me ne sladi« tj. ne osjećam se dobro
boleščina, -e ž	— bolest koja je zahvatila neku kulturu u polju: »Pala mi je na bob nika boleščina«; također izraz za nekoliko bolesti zajedno: »Teško njemu, uvik mu je u kuću boleščina«
bōme, pril.	— bogme, dabogme
bōna	— »Ma ajde bona, nemoj ti njega vazest zaozbilj. To se on šalija«
bònāca, -e ž	— -mirno, tiho more bez vjetra: »Ujedanput je pala bonaca. Ništa mi to nije drago«
bonācāt, -ān	— stišavati: »Pocelo je more bonacat«
bonacāvāt, -ājen	— →bonacat
bondinjēnte, -a m	— ništarija, lijenčina
bonègrācija, -e ž	— zastornica, nosač zavjesa
bonkúlović, -a m	— onaj koji voli dobro pojesti: »Voli dobre bokune, pravi je bonkulović«
bònzōgo	— izraz kod igre bóca kad igrač koji vodi igru daje upute suigraču koji dio staze (zoga) da odabere kao put za boću; uzvik u igri boća u smislu »dobra igra (zog)«
bordunāl, -a m	— debela greda, neobrađeni drveni trupac, balvan
bòrdûra, -e m	— obrub, porub (ručno rađen) stolnjaka, »lancuna«
bòrika, -e ž	— pinija (P. pinea); naziv ne vrijedi za ostale vrste bora
bòrgèt, -a m	— tkanina s prugama
bòrša, -e ž	— torba
bòršèta, -e ž	— torbica
bòršīn, -a m	— ženska ručna torbica
bortûn, -a m	— ljubavnik (podrugljivo)
bòškèt, -a m	— grm (za lov ptica pjevica)
bòt, -a m	— sat: »U dva bota moran bit doma za obidon« »Pasa je bot« tj. prošao je jedan sat

bôta, -e ž	— rupa u dnu zdenca iz koje izvire voda, rupa u zidu, otvor u sredini leuta
bôta, -e ž	— udarac, mjesto udarca na tijelu: »Ovod san se udrija prije godinu dan i još ćutin botu«; <i>jemat botu</i> — imati tvrdu podlogu za udarac: »Ka cakod cipaš, vaja stavit na tak za da jemaš botu«
bôtâm, -a m	— sve suđe za vino jedne konobe ili broda
bôte, 'bôt (pl.) ž	— istupi koji nisu uobičajeni za koju sredinu; »Znaš i sam da on jema svoje bote pa mu ne triba svaku uzimat za zlo«
bôtêga, -e ž	— u izrazu <i>šega-botega</i> : izraz u igri »trlja« kad se mogu u nedogled ponavljati dva ista poteza; također i u igri za pletanja konca prstima dvaju igrača kad se dode do situacije u kojoj se koncem može imitirati rad pile
bôtijja, -e ž	— boca, staklenka
botijün, -a m	— velika staklenka (neopletena) od 2 ili 3 litre
bôtit, -in	— 1. naticati; 2. povećavati volumen zbog upijanja vode; »Šćuka san nogu pa mi je pocela botit«
bôtu; pril.	— jednom, jedan put: »Ucinija san to samo botu i nika višje«; <i>o'bote</i> — od prve; <i>na botu</i> — na mah
botün, -a m	— 1. puce; 2. pren. nekome upućena poruga ili uvreda ali indirektno tako da ispada kao da razumije samo onaj kojemu je upućena iako je ustvari razumiju svi prisutni (kaže se i »petavat botune«)
botünâda, -âd	— riječ upućena kome kad mu se petaju botuni (v. botun)
botünân, -a, -o	— ono što je kome prigovarano u vidu botunavanja (v.): »Bija mi je botunan svaki moj grij«; »Svaka stvar ca san je u životu ucinija bila mi je botunana« tj. predbacivana na način botunavanja (v.); »Bilo mi je botunano da je moj sin ucinija to i to«
botunávat, -âjen	— vrijeđati koga, javno kome spočitavati što ili iznositi njegove tajne, ali tako kao da se ne obraćaš onom o kome se radi iako svi znaju na koga se odnosi; (kaže se i <i>petavat botune</i>)
botuncîn, -a m	— malo puce
bôva, -e ž	— plutača
bôvica, -e ž	— mala plutača
bovân, -a m	— veliki kamen
bovànica, -e ž	— →bovan
bôžji drívac, -a m	— vrsta biljke koja se blagoslivlja
brâcêra, -e ž	— vrsta broda s jednim jarbolom te glavnim jedrom i flokom: »Šjora Mare štranbacera široka je kâ bracera«; pren. nadimak za nekog tko je debeo ili širok u bokovima.

brâcêrica, -e ž	— mala bracerâ
brancêrânt, -a m	— vlasnik i (najčešće) zapovjednik bracere
bracòlêt, -a m	— narukvica
brâcul, -a m	— u drvenom brodu koljeno od prove, od krme, od kuverte, od kaljuže
brâda, -e ž	— pren. trava koja je izrasla po dnu broda
brâga, -e ž	— omča, omotač, obujmica, prsten kojim se obuhvatiti neki teret ili neki dijelovi u svrhu spajanja: »Priklopija san dvi grede za jedan metar, opasa su dvi brage i tako nadožunta« tj. tako sam ih nadostavio
brâgâda, -e ž	— nekoliko bala, vreća i sl. obuhvaćenih zajedničkom bragom u svrhu dizanja dizalicom
brâgânja, -e ž	— vrsta ribarske mreže koja se vuče s kraja
brâgòc, -a m	— vrsta broda
brâk, -a m	— mjesto na moru kamenita dna gdje se skuplja riba
brâna, -e ž	— podnogaća, dio tkalačkog stana tj. krosna (v.)
brânca, -e ž	— škrga: »Probilile su jon brance, vidi se da nije friška«; 2. pren. grlo, vrat: »Ako se najidin izvadit ću mu brance«; »Doje mi dikod da ga uhvatin za brance« tj. za vrat
brancèlûša, -e ž	— vrst velike muhe koja polaže jajašca na mesu, u ribi ili nekoj drugoj hrani
brânča, -e	— →branca
brancèlûša, -e ž	— →branceluša
brânda, -e ž	— viseća postelja
brankânêl, -a m	— kuka kojom se zapne za škrge riba uhvaćena na udicu da se ne bi prilikom izvlačenja iz mora zbog težine otgnula
brankânêla, -e ž	— rupica (ima ih više) na krajevima jedra
brânka, -e ž	— vratnica u sportskim igrama
brâšnavit, -in	— 1. dolaziti u stanje da sadrži brašno: »Bob je zril ka' pocne brašnavit«; 2. posipati brašnom
brâšnavjen, -a, -o	— koji je posut brašnom ili tako izgleda: »Ove suve smokve su brašnavjene«
brâtim, -a m	— član bratovštine
brâv, -a m	— jarac, ovan
bravârîca, -e ž	— vrsta ptice, drozd
brâvêtina, -e ž	— meso od ovce ili koze
brâvînce kûćice	— vrsta dječje igre: »Igrajmo se na bravince kućice«
brâvînac, -a m	— mrav (N. pl. bravinci, G. pl. bravinci)
brâvjî, -a, -e	— koji je od brava: »Ovo je bravje meso«; »Dobila san na žuntu bravju glavu« tj. kao dodatak na kupljeno meso

bràvûra, -e ž	— smjeli, vješti čin
bŕce, -e s	— seoski mali trg
bŕdo, -a s	— dio tkalačkog stana
bŕecat, -an	— zvoniti tako da se klatnom ⁷ lagano kuca u zvono s jedne strane (kod sproveda)
brénêr, -a m	— plamenik za plin ili kisik
brênza, -e ž	— kočnica
brènzân, -a, -o	— 1. zakočen; 2. kočen: »Cilo vrime san bija brenzan u svome poslu«
brènzât, -ân	— zakočiti
brenzávat, -ájen	— kočiti
brèvêt, -a	— dozvola za plovidbu na trgovačkom brodu, mornarska knjižica
brez pril.	— bez
brgjün, -a	— vrsta bijele ribe (minjula)
brigântîn, -a m	— jedrenjak s oštrom provom, dva jarbola i jednim ili više flokova i random (šošnjačom)
brîk, -a m	— vrsta jedrenjaka s dva jarbola i križnim jedrima dok na zadnjem jarbolu ima i randu (šošnjaču)
brilântina, -e ž	— mast za kosu
brîme, -a s	— breme
brîmenica, -e ž	— plosnata bačvica (oko 50 lit.) za prijenos vode na prtečoj životinji
brîna, -e ž	— međa dviju parcela zemlje različitih nivoa; 2. strma obala
brîškula, -e ž	— vrsta igre kartama
brîškûlât, -ân	— igrati <i>brîškulu</i>
brîtvêla, -e ž	— šarka
brîtvica, -e ž	— vrsta džepnog nožića
brîtvôlin, -a	— džepni nožić
brîva, -e ž	— kretanje silom inercije (npr. broda), zamah: »Fermaj motor, doć ćemo pod kraj brivom«; uvatit brivu — po-bjeći: »Ka je on nas vidija, uvatija je brivu, ne bi ga metak stiga«
brivât, -ân	— 1. otisnuti se; 2. brzo ploviti, jedriti
bŕk, -a m	— 1. komad tvrda drva koje se objesi na provu barke (veže se za oba kraja) i služi da se nogom ugazi na njega pri ukrcaju s niske obale ili stijene; 2. prigojni reznik od dva do tri pupa kod loze
bŕnica, -e ž	— vrst suknje
bròdit, -in	— ploviti brodom
brofadûr, -a m	— zaljevača za vrt

bròjít, -ín	— pren. biti dosadan u prigovaranju: »Cili život mi brojiš ca si za me ucinija« tj. prigovaraš mi
bròka, -e ž	— vrč kojim se polijeva voda na ruke pri umivanju
bròkète, -èt (pl.)	— vrsta tjestenine oblikom slične malim drvenim čavličićima koje su upotrebljavali postolari za pričvršćivanje potplata
bròkule, -ul (pl.)	— → brokete
bròkuli de garífuli	— klinčići
brókùlica, -ice ž	— vrsta zelja (sličnog kupusu ali male glavice)
bròkvât, -ân	— zabijati čavle
bròkva, -e ž	— čavao
brokvün, -a m	— veliki čavao
brontùlát, -ân	— nezadovoljno gundati, prigovarati: »Volin jemati plaću dva dinara manju, ali da smin brontulat«
brontulávat, -ájen	— → brontulat
brontulün, -a m	— čovjek koji brontula
brònzín, -a m	— lonac
bronzinić, -a m	— lončić
brošurica, -ice ž	— izbojak koji tjera s korijena ubrana kupusa
brst, -a m	— 1. granje koje se ubere za hranu živini: »Gren u poje ubrat malo brsta«; 2. mladi izbojci masline
brstít, -ín	— tjerati mlade izbojke kod stabla
brškat, -an	— 1. škrabati; 2. premetati po čemu: »Nemoj mi brškat po škafetinima« tj. ne premeći mi po ladicama
brúful, -a m	— čirić na koži
brufülic, -a m	— → bruful
brùjêt, -a m	— vrsta jela od ribe, način pripremanja jela: »Skuvat ću za večeru patat na brujet«
brujêtâda, -e ž	— brudet (izraz se upotrebljava najčešće kad se sastane neko društvo na izletu ili slavlju i skuha brudet: »Cili dan smo lovili ribu a privecer je pala brujetada«)
brujetávat, -ájen	— često kuhati <i>brujet</i> u svrhu slavlja: »Vidin ja da ste vi počeli svaki dan brujetavat« tj. slaviti što uz brujet
brúk, -a m	— kila, prijedor
brúma, -e ž	— → abrum
brùmât, -ân	— → abrumat
brumávat, ájen	— → abrumavat
brùnèta, -e ž	— crnka
brúndat, -an	— prigovarati kome u pola glasa, nezadovoljno mrmljati, gundati
brúškèt, -a m	— način podjele čega na sreću izvlačenjem kraćih ili dužih drvaca

bruškètân, -a, -o	— koji je već bio u postupu <i>brušketanja</i> tj. podjele: »Ovi pozicjun je već brušketan«
bruškètât, -ân	— dijeliti nešto <i>brušketom</i>
brušketávat, -ájen	— → brušketat
bruškîn, -a	— četka
bruškînân, -a, -o	— 1. četkan; 2. očetkan: »Je li mi kapot bruškinan?« tj. očetkan
bruškînât, -ân	— četkati
bruškinávat, -ájen	— četkati
bruštûlân, -a, -o	— popržen: »Kupija san bruštulanu kafu«
bruštûlât, -ân	— popržiti kavu <i>bruštulinom</i>
bruštulávat, -ájen	— pržiti kavu <i>bruštulinom</i>
bruštûlîn, -a m	— šupji valjak od lima sa vratašcima nataknut na dugu željeznu šipku koja je na kraju savijena u obliku slova L; služi za prženje kave
bružâda, -e ž	— popodnevni odmor, popodnevni san (osobito ljeti)
bružât, -ân	— pobjeći iz škole, markirati, picati
bružávat, -ájen	— bježati iz škole, markirati, picavati
brzâmîn, -a m	— vrsta loze
bržôla, -e ž	— komad mesa s kostima rebara
bũ	— (isto i <i>bu šetele</i>); izraz koji se upotrebljava pri igri s djecom kod sraza glavama
búbac, -ca m	— bolest ptica pjevica koje se drže u krletkama; nastaje zbog jednolične ishrane
bũbac, -ca m	— udarac u tijelo: »Višje je dobija bubci nego jema vlas na glavi«; (u G. pl. javlja se i oblik <i>bũbac</i>)
bũbat, -an	— 1. puno učiti: »Eno ga po cili božji dan doma buba«; 2. lupati po kome ili čemu
bũbîca, -e ž	— vrsta dvopeka
bũbica, -e ž	— buba, riječ se upotrebljava u situaciji kad se želi ilustrirati da je tko miran, krotak: »Bit ćeš ti meni miran ka bubica«
bũbòtak, -ka m.	— → bubac
bucâl, -a m	— dio cisterne za vodu kroz koji radi filtriranja prolazi voda slijevajući se s naplova
bũcat, -an	— 1. pljuscati po vodi, udarati po površini vode: »Zapasali bi mrižon i onda udri bucat da riba uleti u mrižu«; 2. govoriti gluposti, govoriti nesuvislo; 3. javno iznositi neke tajne: »Ne triba sad o ovome poč bucat po gradu«
bũcavac, -ca m	— 1. čovjek koji govori gluposti; 2. čovjek koji nije u stanju zadržati tajnu već je javno na sav glas objavljuje: »Nije njemu ništa za reć jerbo je on bucavac«
bũcavica, -e ž	— 1. udaranje valova u kraj; 2. žena koja pretjerano laže

bùcârda, -e ž	— zidarski i klesarski alat kojim se kakva površina obrađuje da bude hrapava (npr. mlinski kamen)
bùcína, -e ž	— mala bukva (riba)
budîn, -a m	— vrsta slastice
bûfast, -a, -o	— 1. šaljiv čovjek; 2. debeljkast čovjek
bufônâda, -e ž	— šala
bufonâvat, -âjen	— šaliti se (činiti komediju da se drugi smiju)
bufûn, -a m	— šaljivac
bûgânac, -ca m	— ozeblina (G. pl. buganci (k))
bûgnit, -en	— muklo, tupo udariti: »Bugnija je provon u kraj, cila riva je zastenjala«; »Buga ga je nemilo«
bugnîvat, -âjen	— udarati: »Poceja je svaki dan bugnivat brodon u kraj«
bujêl, -a m	— zračnica gume za bicikl, motorkotač, automobil ili nogometnu loptu
bujêl mantêl m	— nogometna lopta sa zračnicom u kožnoj navlaci
bujôl, -a m	— drveni kablîc za grabljenje vode pri pranju ili gašenje požara na brodu
bûka, -e ž	— otvor kroz koji se krca teret u utrobu broda
bukâl, -a m	— noćna posuda
bukâlîn, -a m	— → bukal
bukâlîna, -e ž	— → bukal
bukâpôrta, -e ž	— 1. poklopac buke; 2. otvor na brodu ili u podu kuće
bûkâra, -e ž	— drvena posuda iz koje se pije
bûkêta, -e ž	— otvor s poklopcem u podu, otvor na prednjoj strani bačve, otvor s poklopcem na plafonu za ulaz na tavan
bûklast, -a, -o	— debeljkast u licu
bûkva, -e ž	— vrsta morske ribe
bûkvâra, -e ž	— ribarska mreža kojom se love bukve
bûkvica, -e ž	— 1. vojna knjižica; 2. prodika, lekcija: »Ocita mu je otac bukvicu ka' se doma vratija«
bûkvîna, -e ž	— → bućina
bûl, -a m	— 1. marka (poštanska ili taksena); 2. pečet, žig, biljeg
bûla, -e ž	— krug koji ukrašava platno marame, stolnjaka i sl.
bulân, -a, -o	— opskrbljen bulom tj. taksenim ili poštanskim markama
bûlêta, -e ž	— 1. račun: »Platit ćeš ti meni buletu« tj. vratit ću ti milo za drago; 2. carinska dozvola
bulêtîn, -a m	— papirić, papir, listić, račun
bûlîn, -a m	— 1. točkalo (služi za obilježavanje mjesta gdje želimo bušiti drvo ili željezo); 2. najmanja boća u igri boćama koja je i cilj igre
bûlo, -a s	— → bulin

bûlsa, -e ž	— vrsta bolesti (zaduha): »Kupija je bulsavoga konja«
bûlsav, -a, -o	— koji pati od zaduhe
bumbāk, -a m	— pamuk, vata
bumbārdīna, -e ž	— vrsta puhačkog instrumenta
bumbāt, -ân	— 1. lupnuti glupost u razgovoru; 2. baciti boću tako da padne na zemlju okomito
bumbávat, -âjen	— 1. preuveličavati stvari ili događaje u priči ili razgovoru: »Ma pusti ca on govori ka' i sam znaš koliko on bumbaje«; 2. u igri boćama bacati boću visoko u luku tako da poslije pada na zemlju ostane gotovo na istom mjestu na kojem je i pala: »Nemoj bumbavat, volija bi da valjaš«
bumbêta, -e ž	— 1. staklo na feralu; 2. pren. koji puno pije
bûmbit, -in	— piti (ironično), rado piti: »Znaš i sam da on voli bumbit«
bûmbîž, -a m	— način bacanja boće u igri boćama
bûmbra, -e ž	— otopina kalijeva metabisulfida ili sode u vrućoj vodi u svrhu ispiranja »oboljelih« bačava
bûmbrija, -e ž	— ono što se baca u more kad se želi namamiti ribu tj. kad se bumbrija (v.)
bumbrijât, -ân	— 1. povećavati obujam zbog upijanja tekućine, bujati; pren. debljati se: »Ne radi ništa, samo bumbrija«; 2. mamiti ribu bacanjem u more hrane tj. bumbrije (v.)
bûmbrija, -e ž	— ono što se baca u more kad se želi namamiti ribu t. kad se bumbrija (v.)
bumbûrât, -ân	— tući, udarati: »Izbumburali su ga nemilo«; »Krupa je bumburala po »caklima«
bûmprêš, -a ž	— »kosnik« (još i <i>kantrabaštun</i>), prečka na pramcu za privez floka
bûnbal, -a m	— jedno od zvona trogirске katedrale
bûntrit, -in	— miješati
bûnj, -a m	— »deblenjāk« jedra, donja motka jedra (stoji okomito na jarbol i vodoravno s linijom broda)
bûra, -e ž	— sjeveroistočni vjetar
buraškâda, -e ž	— nevrijeme s vjetom i kišom
buratîn, -a m	— sito
burâtât, -ân	— rešetati, tresti, brbljati
bûrdâda, -e ž	— zaokret jedrilice pri jedrenju
bûrdîl, -a m	— buka, galama, vika, svađa
bûrdîž, -a m	— jedrenje protiv vjetra s okretanjem
burdižâda, -e ž	— jedan okret pri jedrenju
burdižân, -a, -o	— koji je jedren: »Burdižana je bila ruta između Ciova i Šolte«

- burdižât, -ân, -ân — jedriti sa burdižom
- burdižavat, -ájen — → burdižat
- bûrica, -e ž — dem. od bura (isto i burin)
- bûrîn, -a m — lagani sjeveroistočni vjetar
- bûrîna, -e ž — 1. jedan od konopa koji služi za bolje natezanje jedara kod vožnje uz vjetar; 2. tanki konopac koji pridržava kapu da ne odleti sa glave (podvuče se pod kosu)
- burinêt, -a m — lagana bura
- bûrla, -e ž — šala, rujanje: »Ne moren više trpit njiovu burlu«
- burnâl, -a m — kanal izduben kroz drvo za propuštanje vode kaljuže na najniže mjesto ili sa palube u more kod drvenog broda
- bûs, -a m — 1. grm, mjesto na dnu mora obraslo određenom vrsti trave; 2. skup trava koje imaju u zemlji isprepletenu korijenje i čine na taj način cjelinu
- bûsala — uzvik kod laganog namjernog sudara glavama u igri s malim djetetom
- busâr, -a m — koji živi u busu: »Uvatija san guva busara« tj. ribu guva koji obitava u busu
- búšac, -ca — → babin zub
- búšak, -ka m — grmlje
- bušînac, -ca m — vrsta trave ljepljivih listova
- buškâdûra, -e ž — buškadura zatvara provu i krmu »za imat tvrđi brod«
- buškâjîna, -e ž — pomoćno stepenište na brodu
- buškâmënat, -ta m — krmena kosa rebra (također i *inbuškamenat*)
- bûškët, -a m — → bošket
- bušòlât, (se) -ân — orijentirati (se)
- bušòlôt, -a m — mađioničarska vještina
- bušolotjër, -a m — mađioničar
- bûšta, -e ž — omotnica, kutijica, navlaka (npr. za naočale)
- buštîna, -e ž — prslučić za dijete
- bušûla, -e ž — 1. kompas, orijentacija; 2. kontrola nad samim sobom: »Ka mi je to reka skroz skroz san izgubija bušulu, mo-ga san ga zadavit«
- bûtan, -a, -o — bačen: »Ovi komad san naša butan u škovace«
- bûtâna, -e ž — debelo pamučno platno
- bûtârga, -e ž — ikra, sjeme ribe
- butârgân, -a, -o — biti *butargan* — imati sjeme u sebi; *butargana* je riba koja ima u sebi sjeme: »Kupila san kil giric, lipe su, svaka je butargana«
- bûtat, -an — baciti, prevaliti: »Butat cimú«; »Butat ga na škinu« tj. baciti ga na leđa; imperativ, 2. 1. sing. buta: »Buta ci-mu na kraj«

butávat, -ájen	— bacati
bùtíga, -e ž	— dućan
butigēr, -a m	— prodavač u dućanu
butigîn, -a m	— dućančić za prodaju alkoholnih pića
buvāč, -a m	— plod jedne vrste smriča, vrlo ukusan za jelo
buvār, -a m	— industrijska biljka (buhač)
bùvāra, -e ž	— zatvor, tamnica
búzdō, -e m	— glup čovjek, budala
bùžōgo	— → bonzogo
bûža, -e ž	— rupa
bužāk, -a m	— rupica, pren. mala soba, izba: »Iznajmili su ništo bužaka bez sunca i miseca i tot stali s cilon famejon«; »Financi znali svaki bužak u gori«
bùžān, -a, -o	— koji je bušen: »Ovi je komad bužan više o dvi ure«
bùžāt, -an	— bušiti
bùžēta, -e ž	— opšivena rupa (npr. na jedru)
bùžmēla, -e ž	— mala bačvica od dvije-tri litre u kojoj se nosi vino u polje